

# РЕШЕНИЕ

№ 39062

гр. София, 09.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в**  
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4391** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).  
Образувано е по жалби на М. Н. Т. и А. Н. Т. срещу Решение № ППН-01-1181/2024г. от 25.02.2026 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която е приета за основателна жалбата на М. Д., действаща в лично качество и като законен представител на малолетния Д. Д., по отношение на М. Н. Т. и А. Н. Т., както и в частта за отправеното на основание чл. 58, пар. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 официално предупреждение.  
В двете жалби са изложени съображения за липсата на изложени мотиви, тъй като не са дадени отговори на основни въпроси по спорното правоотношение. Оспорват се изводите, че сдружението не би могло да придобие процесните документи на законово основание и не могат да се представят по делото от неговите процесуални представители. Поддържа се, че обработването е необходимо за целите на легитимни интереси с оглед твърденията на г-жа Д.. Счита, че документите (болничните листове) са използвани за разкриване на обективната истина по конкретно дело и да се оборят твърдения на другата страна. Правят се оплаквания, че КЗЛД е направила опит за осъществяване на недопустим контрол върху гражданския процес, развил се пред РС – Добрич и ОС – Добрич. Не ставало ясно кой от двамата жалбоподатели е извършил съответното нарушение. Отделно се поддържа за възможността по реда на чл. 190 ГПК и чл. 192 ГПК за прилагане на документите. Позовават се на недопускане ограничаване събиране на доказателства. Позовават се на чл. 47, ал. 1 ЗА, уреждаща задължението на адвоката за пазене на книгата от делото в продължение на 5 години. Допълнително се позовават на чл. 6, пар. 1 ОРЗД и задължението на адвоката да защитава най – добрият интерес на клиента си. Разяснява се, че

целта на употребяваните документи е изпълнение на професионални задължения, а ограничаването, наложено от КЗЛД, би довело до нарушение на чл. 134 от Конституцията. Излагат се твърдения, че КЗЛД е сезирана като ответен удар заради дело, което завършило неблагоприятно за г-жа Д..

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, е подала отговор на жалбата, с който изразява становище за нейната неоснователност. Оспорват се всички доводи и твърдения, изложени в жалбата.

Заинтересованите страни – М. Г. Д. и малолетния Д. Н. Д., последният действащ чрез законния си представител и майка М. Д., изразява становище за неоснователна жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по подадена жалба рег. № ППН-01-1181/05.11.2024 г. на М. Г. Д. срещу Висше училище по мениджмънт (ВУМ) - [населено място], отнасяща се за злоупотреба с лични данни.

В жалбата са изложени твърдения, че в периода от 30.01.2009 г. до 12.10.2023 г. М. Г. Д. се е намирала трудови отношения с ВУМ - [населено място], за което заемала длъжността „главен асистент“, както в трудови отношения със сдружение „Асоциация за кулинарни изкуства и гостоприемство“ (АКИГ) за периода от 06.01.2020 г. до 22.08.2022 г. Впоследствие възникнал съдебен спор между М. Г. Д. и сдружение АКИГ за неизплатени възнаграждения, за което било образувано гр.д. № 463/2023 г. по описа на РС – Добрич. По време на съдебно заседание по посоченото дело, проведено на 07.10.2024 г., процесуалните представители на сдружение АКИГ представили 5 броя болнични листове, заверени от ВУМ - [населено място], които са издадени в полза на М. Д. за периода от м. септември – м. декември 2021 г. Тези документи били представени от М. Д. на своя работодател ВУМ - [населено място], който без нейно знание и съгласие предоставил същите на сдружение АКИГ, с което разгласил лични данни на нея и нейния малолетен син - имена, ЕГН и здравен статус.

Към жалбата е приложен протокол от проведено съдебно заседание на 07.10.2024 г. по гр. д. № 463/2023 г. по описа на РС – Добрич, в който е отразено, че адвокат Т., процесуален представител на сдружение АКИГ (наред с адвокат Т.), представя 5 броя болнични листове за периода от м. септември – м. декември 2021 г., които са представени от М. Г. Д. пред ВУМ - [населено място] по повод сключен трудов договор. Същите са приети като доказателства по посоченото дело, видно от протокола.

В посочения протокол на съдебно заседание е отразено още изявлението на адвокат Т., според което болничните листове се представят с цел установяване, че М. Д. не е смятала, че има друг работодател, тъй като съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза не е отбелязан втори работодател в болничните листове.

Към жалбата до органа са приложени болнични листове № Е./13.09.2021 г. и № Е./06.12.2021 г., издадени от ГППМП „Хипократ – М“ ООД, копи са в полза на М. Д. по повод общи заболявания (конкретно посочени диагнози). В документите се съдържа следната информация за М. Д.: три имена, ЕГН, адрес, месторабота, заемана длъжност, работодател и диагноза.

Приложени са още болнични листове № Е./18.10.2021 г., № Е./11.01.2022 г. и № Е./22.11.2021 г., издадени от ГППМП „Хипократ – М“ ООД, които са в полза на М. Д. по повод придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст – Д. Н. Д., като е отразена диагнозата на детето. В документите се съдържа следната информация за М. Д.: три имена, ЕГН, адрес, месторабота, заемана длъжност и работодател. Съдържа се и информация за малолетния Д. Д.; три имена, ЕГН и диагноза.

С писмо от 03.01.2025 г. на КЗЛД е дадена възможност на Висше училище по мениджмънт (ВУМ) - [населено място] за изразяване на становище по жалбата.

На 22.01.2025 г. е подаден отговор от ВУМ - [населено място], с който се изразява становище за неоснователност на жалбата.

С писмо от 10.02.2025 г. на КЗЛД е дадена възможност на М. Д. за изразяване на становище по депозирания отговор на ВУМ - [населено място].

С молба от 04.03.2025 г. на М. Д. е изразено становище за неправомерно обработване на лични данни от страна на ВУМ - [населено място].

С писма от 04.09.2025 г. и от 16.09.2025 г. на КЗЛД са дадени указания на М. Д. в 3- дневен срок да посочи дали жалбата допълнително се подава и от името на малолетния Д. Д..

С молба от 17.09.2025 г. на М. Д. се посочва, че по повод дадените указания жалбата се подава от нейно име и от името на нейния малолетен син Д. Д.. Прилага се удостоверение за раждане на малолетното дете.

По преписката е приложен Протокол № 61/09.10.2026 г. на КЗЛД, от който е видно, че приета за допустима жалбата, като КЗЛД е конституирала следните страни: жалбоподатели - М. Д. и малолетния Д. Д.; ответници - Висше училище по мениджмънт (ВУМ) - [населено място] и със сдружение „Асоциация за кулинарни изкуства и гостоприемство“ (АКИГ). КЗЛД е насрочила заседание за 26.11.2025 г.

Сдружение АКИГ се е възползвало от правото да подаде отговор на жалбата, в който се посочва, че сдружението не е получавало процесните документи и не ги е обработвало. Поддържа се, че болничните листове са представени от процесуалните представители на сдружението.

Към отговора се прилага трудов договор от 06.01.2020 г., сключен между М. Д. и сдружение АКИГ. Приложено е решение № 1083/30.12.2024 г. по гр. д. № 463/2023 г. на РС – Добрич, като в мотивите на съдебния акт е прието, че трудовият договор от 06.01.2020 г. е срочен и е прекратен на 31.05.2021 г., за което съдът се е позовал на болничните листове, издадени след тази дата, в които М. Д. не е посочила сдружение АКИГ като работодател.

С молба от 10.11.2025 г. на М. Д. се изразява становище, че не се е намирала в трудов правоотношения със сдружение АКИГ към момента на издаване на болничните листове. Представя справка за социално осигуряване и решение по в. гр. д. № 221/2025 г. на ОС – Добрич.

На 12.11.2025 г. е подадено становище от Висше училище по мениджмънт (ВУМ) - [населено място], с което повторно се излагат съображения за неоснователност на жалбата.

С писмо от 13.11.2025 г. на ДСП – Д. се изразява становище, че не е необходимо присъствието на детето в производството пред КЗЛД.

С молба от 24.11.2025 г. на сдружение АКИГ се представя пълномощно за упълномощаване на адвокат А. Т. и адвокат М. Т. за извършване на процесуално представителство по горепосоченото гражданско дело. Приложен е още договор за правна защита и съдействия.

На 26.11.2025 г. е подадена молба от М. Д., с която моли да се проведе заседание в нейно отсъствие. Счита, че предоставянето на болничните листове от страна на ВУМ – [населено място] са акт на отмящение.

По преписката е приложен Протокол № 75 за проведено заседание на 26.11.2026 г. на КЗЛД, на което е взето решение за отлагане разглеждане на жалбата с оглед попълване на преписката с доказателства.

С писма от 02.12.2025 г. на КЗЛД са информирани М. Д., сдружение АКИГ и ВУМ - [населено място], че на проведено заседание на 26.11.2025 г. е приета за допустима жалбата на М. Д. по отношение на адвокат А. Т. и адвокат М. Т.. Уведомени са, че следващото заседание е насрочено за 14.01.2026 г.

С писма от 03.12.2026 г. на КЗЛД са уведомени адвокат А. Т. и адвокат М. Т., че са конституирани в производството на страната на ответника по повод подадена жалба от М. Д. и Д. Д.. Уведомени са още за насроченото заседание по преписката.

А. Т. и М. Т. се възползвали от правото да подадат отговор на жалбата, в който изразяват становище за нейната основателност. Изложени са пояснения, че първоначално болничните листове са представени с отговор на исковата молба, подаден от ВУМ - [населено място], във връзка с друго образувано гр. д. № 2461/2022 г. по описа на РС – Добрич. По това дело двамата адвокати са били процесуални представители на ВУМ - [населено място] във връзка с предявени искове от М. Д., като по този начин се снабдили с болничните листове. Излагат се съображения, че впоследствие двамата са осъществявали процесуално представителство на сдружение АКИГ по гр. д. № 463/2023 г. на РС – Добрич и болничните листове са представени по това дело, за да се оборят твърдения на насрещната страна. По този начин двамата са изпълнили професионалните си задължения, свързани със защита правата и законните интереси на клиента, което представлявало законната цел по обработване на лични данни, т.е. последните се обработвали на законово основание.

В отговора на А. Т. и М. Т. са изложени възражения за конституирането им като ответници в производството пред органа, тъй като жалбата не била насочена срещу тях, а срещу други лица.

Към отговора е приложен протокол за проведено съдебно заседание на 20.07.2023 г. по гр. д. № 2461/2022 г. по описа на РС – Добрич, от който е видно, че са приети като доказателства процесните 5 броя болнични листове, представени с отговор на искова молба, депозиран от ВУМ - [населено място]. По това дело адвокат А. Т. и адвокат М. Т. са процесуални представители на ответника ВУМ - [населено място] по повод предявени искове от М. Д..

Видно от протокол № 3/14.01.2026 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което е разгледана по същество жалба рег. № ППН-01-1181/05.11.2024 г. и на същото не са събрани други доказателства.

На същото заседание е взето единодушно решение (5 гласували „за“) за основателна жалбата на М. Д., действаща в лично качество и като законен представител на малолетния Д. Д., по отношение на адвокат А. Т. и адвокат М. Т.. На основание чл. 58, пар. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е взето решение за отправяне на официално предупреждение до администраторите на лични данни А. Т. и М. Т., за обработване на лични данни на М. Д. и малолетния Д. Д., чрез предоставяне на пет броя болнични листове по гр. д. № 463/2023г. по описа на РС – Добрич, в нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „б“ и б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

На заседанието е взето още решение за отхвърляне на жалбата срещу ВУМ - [населено място] и сдружение АКИГ.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение № ППН-01-1181/2024г. от 25.02.2026 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД е приела за основателна жалбата на М. Д., действаща в лично качество и като законен представител на малолетния Д. Д., по отношение на адвокат А. Т. и адвокат М. Т., като на основание чл. 58, пар. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е отправено официално предупреждение до администраторите на лични данни А. Т. и М. Т., за обработване на лични данни на М. Д. и малолетния Д. Д., чрез предоставяне на пет броя болнични листове по гр. д. № 463/2023г. по описа на РС – Добрич, в нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „б“ и б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

С Решение № ППН-01-1181/2024г. от 25.02.2026 г. на КЗЛД е обявена за неоснователна жалбата на М. Д., действаща в лично качество и като законен представител на малолетния Д. Д., по отношение на ВУМ - [населено място] и сдружение АКИГ. В тази част административният акт не е обжалван и е влязъл в законна сила.

В мотивите на решението подробно са описани становищата на страните и извършените действия от тях пред органа (стр. 1 – 12 от административния акт, а релевантната част от мотивите започват от стр. 13). От фактическа страна органът приел, че М. Д. се е намирала в трудови правоотношения с ВУМ - [населено място] и сдружение АКИГ. Издадени са процесните 5 броя болнични листове, които са представени от М. Д. единствено на ВУМ - [населено място]. Посочва се за възникнал съдебен спор между М. Д. и ВУМ - [населено място], за което било образувано гр. д. № 2461/2022 г. описа на РС – Добрич. По това дело процесуални представители на ВУМ - [населено място] били адвокат А. Т. и адвокат М. Т., като по същото били приети като доказателства процесните 5 броя болнични листове, представени с отговор на искова молба, депозиран от висшето училище. Впоследствие възникнал съдебен спор между М. Д. и сдружение АКИГ, за което било образувано гр. д. № 463/2023 г. описа на РС – Добрич, като адвокат А. Т. и адвокат М. Т. били процесуални представители на сдружението и в съдебно заседание от 07.10.2024 г. представили като доказателства процесните 5 броя болнични листове. Органът е направил извод, че болничните листове съдържат лични данни на М. Д. и малолетния Д. Д., отнасящи се за имена, ЕГН, адрес, здравословно състояние и месторабота за първата.

В мотивите е направен извод, че адвокат А. Т. и адвокат М. Т. (погрешно посочено „М. и М.“) се снабдили с болничните листове в качеството на процесуални представители на ВУМ - [населено място], но същите самостоятелно са решили да използват тези документи, като са определили нови и различни от първоначалните цели на обработване – за доказване на факти и обстоятелства по делото, по което страна е сдружение АКИГ, което е различен правен субект от първоначалния администратор, представил документите. Адвокатите сами са определили и средствата, т.е. как, по какъв начин да извършват обработване на данните в болничните листове, представяйки ги по гр. д. № 463/2023 г. описа на РС – Добрич. Същите са действали без инструкция от доверителите си, определили са целта на обработването, като са решили сами кои документи да се представят.

Прието е, че адвокатите са администратори на лични данни, тъй като сами са определили целите и средствата за обработване, доколкото самостоятелно са решили кои документи да се представят по делото. Развити са съображения за упражняване на адвокатска дейност, свързана със защита интересите на своя доверител, която дейност не означавало неограничено обработване на лични данни. Според органа професионалните задължения на адвоката не са правно основание за обработване на лични данни по чл. 6, пар. 1 и чл. 9, ал. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Легитимният интерес, на който се позовават двамата адвокати, е основание за обработване на лични данни по силата на чл. 6, пар. 1, б. „е“ и чл. 9, пар. 2, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Прието е, че щом сдружение АКИГ не би могло само да придобие документите на законно основание и да ги представи по делото, това не биха могли да направят и процесуалните му представители. Посочено е, че няма категорични доказателства, че без болничните листове защитата на сдружението би била невъзможна. Допълнително са развити съображения за възможността за искане до съда за събиране на доказателства по надлежния ред по ГПК (напр. чл. 190 и чл. 192 ГПК). Двата адвокати нарушили принципа за ограничаване на целите по чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Допълнително е направен извод за недобросъвестно и непрозрачно обработване по чл. 5, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото М. Д. не би могла да формира очакване за използване на болнични листове по процесния начин, за да има възможност да организира адекватно защитата си.

Органът е приел за достатъчно отправянето на официално предупреждение, тъй като не се установява разпространение на лични данни извън рамките на гражданския съд и извършването на предходни нарушения.

**При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:**

Жалбата е подадена в срок, от лица, които са адресати на акта, който е неблагоприятен за тях, поради което е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация). Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували петима със „за“ и нито един против, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част и са посочени релевантните факти и обстоятелства, позволяващи да се разберат причините за издаването му.

Констатира се противоречие в мотивите на решението, доколкото в една част е прието, че страни в производството са Т. и Т., но в други части (стр. 14 и следващите) са посочени други лица, а именно адвокат М. и адвокат М.. Според съда се касае за техническа грешка, изразяваща се в объркване на имената на адвокат Т. и адвокат Т.. Посочената грешка не е до степен, водеща до незаконосъобразност на решението, тъй като не възниква съмнение за личността на лицата, които според органа са нарушили правилата за обработване на лични данни.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е образувано по жалба на М. Д., действаща лично и като законен представител на малолетния си син Д. Д., което е във връзка с правомощията на КЗДЛ да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, т. е. налице е сезиране на надзорен орган - Комисия за защита на личните данни, която да упражни правомощия, посочени в Регламент (ЕС) 2016/679 и в зависимост от степента на нарушението да приложи мерки на принуда.

Събрани са необходимите доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, поради което правилно е установена фактическата обстановка. Дадена е възможност на страните да вземат участие и да изразят становища в производството.

Констатира се процесуално нарушение, но същото не съществено, тъй като не ограничава правата на страните в производството по делото. По делото е приложен Протокол № 75 за проведено заседание на 26.11.2026 г. от КЗЛД (представен след изискването му от съда), но в същия липсва информация за конституирането на М. Н. Т. и А. Н. Т. като ответници, както е посочено в оспореното решение, т. е. органът не е изпълнил задължението си за конституиране на страна,

регламентирано в чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация. Независимо от това, КЗЛД е третирали М. Н. Т. и А. Н. Т. като ответници, тъй като е изпратила до тях писма, с които ги информира за процесуалното им качество и за възможността за изразяване на становище. С оглед на тази дадена възможност и депозирането на становища от тях, следва да се приеме, че обсъжданото нарушение не е довело до ограничаване на правото на участие в производството, поради което същото не е съществено.

Допълнително следва да се посочи, че според чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД жалбоподателят сезира комисията за нарушението, но няма задължение да посочва срещу кое лице се подава жалбата, т.е. КЗЛД определя лицата, които следва да участват в производството по повод твърдението за извършено нарушение. Соченото се подкрепя и от чл. 30, ал. 1, вр. чл. 36 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, регламентиращ съдържанието на искането до комисията, като в случая липсва изискване за посочване срещу кого се подава жалбата.

По приложението на материалния закон.

В случая не е спорна приетата от КЗЛД фактическа обстановка, според която М. Д. се е намирала в трудови правоотношения с ВУМ - [населено място] и сдружение АКИГ. Издадени са процесните 5 броя болнични листове, които са представени единствено на ВУМ - [населено място] от страна на М. Д.. Впоследствие между М. Д. и ВУМ - [населено място] е възникнал съдебен спор, за което било образувано гр. д. № 2461/2022 г. описа на РС – Добрич. По това дело процесуални представители на ВУМ - [населено място] били адвокат А. Т. и адвокат М. Т., като по същото били приети като доказателства процесните 5 броя болнични листове, представени с отговор на искова молба, депозиран от висшето училище. Впоследствие възникнал нов съдебен спор, но този път между М. Д. и сдружение АКИГ, за което било образувано гр. д. № 463/2023 г. описа на РС – Добрич, като адвокат А. Т. и адвокат М. Т. били процесуални представители на сдружението и в съдебно заседание от 07.10.2024 г. представили като доказателства процесните 5 броя болнични листове.

Спорът се свежда до това дали се нарушава чл. 5, пар. 1, б. „б“ и „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, когато адвокат, осъществявайки процесуално представителство пред съд, представя болнични листове като доказателства по дело, с които се е снабдил по друго дело, по което също е бил процесуален представител, но на друго лице.

Двамата жалбоподатели са администратори на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработват лични данни и определят целите за обработването им, а именно във връзка с упражняването на адвокатска професия.

Действията на двамата жалбоподатели, изразяващи се по представяне на документи като писмени доказателства по дело, представлява „обработване на лични данни“ по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Безспорно процесните 5 броя болнични листове съдържат лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като се касае за информация (имена, ЕГН, адрес, здравен статус и месторабота за единия), посредством която може да се идентифицират М. Д. и Д. Д..

В чл. 5, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 са регламентирани принципите при обработване на лични данни, които поставят изискване личните данни да се обработват а) обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); б) събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или

исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“); в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“); г) точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“); д) съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“); е) обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Според чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи.

Според чл. 9, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 Забранява се обработването на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице.

Съгласно чл. 9, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 Параграф 1 не се прилага, ако е налице едно от следните условия: а) субектът на данни е дал своето изрично съгласие за обработването на тези лични данни за една или повече конкретни цели, освен когато в правото на Съюза или правото на държава членка се предвижда, че посочената в параграф 1 забрана не може да бъде отменена от субекта на данни; б) обработването е необходимо за целите на изпълнението на задълженията и упражняването на специалните права на администратора или на субекта на данните по силата на трудовото право и правото в областта на социалната сигурност и социалната закрила, дотолкова, доколкото това е разрешено от правото на Съюза или правото на държава членка, или съгласно

колективна договореност в съответствие с правото на държава членка, в което се предвиждат подходящи гаранции за основните права и интересите на субекта на данните; в) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, когато субектът на данните е физически или юридически неспособен да даде своето съгласие; г) обработването се извършва при подходящи гаранции в хода на законните дейности на фондация, сдружение или друга структура с нестопанска цел, с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, при условие че обработването е свързано единствено с членовете или бившите членове на тази структура или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели, и че личните данни не се разкриват без съгласието на субектите на данните; д) обработването е свързано с лични данни, които явно са направени обществено достояние от субекта на данните; е) обработването е необходимо с цел установяване, упражняване или защита на правни претенции или винаги, когато съдилищата действат в качеството си на правораздаващи органи; ж) обработването е необходимо по причини от важен обществен интерес на основание правото на Съюза или правото на държава членка, което е пропорционално на преследваната цел, зачита същността на правото на защита на данните и предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните; з) обработването е необходимо за целите на превантивната или трудовата медицина, за оценка на трудоспособността на служителя, медицинската диагноза, осигуряването на здравни или социални грижи или лечение, или за целите на управлението на услугите и системите за здравеопазване или социални грижи въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка или съгласно договор с медицинско лице и при условията и гаранциите, посочени в параграф 3; и) обработването е необходимо от съображения от обществен интерес в областта на общественото здраве, като защитата срещу сериозни трансгранични заплахи за здравето или осигуряването на високи стандарти за качество и безопасност на здравните грижи и лекарствените продукти или медицинските изделия, въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка, в което са предвидени подходящи и конкретни мерки за гарантиране на правата и свободите на субекта на данните, по-специално опазването на професионална тайна; й) обработването е необходимо за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, на основание правото на Съюза или правото на държава членка, което е пропорционално на преследваната цел, зачита същността на правото на защита на данните и предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните.

В случая намира приложение чл. 6, § 1, б. „в“ и б. „е“ и чл. 9, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, които регламентират условията за законосъобразното обработване на лични данни. Представянето на процесните 5 броя болнични листове като доказателства по делото представлява операция по обработване на лични данни, свързана със спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и за целите на изпълнението на задълженията и за упражняването на специалните права на администратора.

Адвокатската дейност е предмет на специална уредба, предвидена в Закона за адвокатурата (ЗА). Чл. 2, ал. 1 ЗА определя упражняването на адвокатската професия като дейност, предвидена в Конституцията, за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица, осъществяваща се в съответствие с принципите на независимост, изключителност, самоуправление и самоиздръжка. При упражняването на адвокатската професия адвокатът или адвокатът от Европейския съюз се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства – чл. 2, ал. 2 ЗА. Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е длъжен да пази книгата по

делата, по които е бил повереник или защитник, в продължение на 5 години от приключването им – чл. 47, ал. 1 ЗА.

В случая на основание чл. 47, ал. 1 ЗА двамата жалбоподатели са имали задължение да пазят процесните 5 броя болнични листове, които са част от книгата по делото (гр. д. № 2461/2022 г. описа на РС – Добрич), по което са представлявали ВУМ - [населено място]. Тези документи са служебно известни на двамата жалбоподатели, което е по повод упражняваната адвокатска дейност и имат отношение по друго дело (гр. д. № 463/2023 г. на РС – Добрич) с друг субект, който са представлявали (сдружение АКИГ). Връзката с другото дело личи и от мотивите на постановеното решение № 1083/30.12.2024 г. по гр. д. № 463/2023 г. на РС – Добрич, в което част от изводите на съда се базират на обсъжданите болнични листове. От друга страна, адвокатите имат законово задължение да защитават своите клиенти по най - добрия начин със законни средства, т. е. касае се за спазване на законово задължение, приложимо за адвоката, и за целите на изпълнението по осъществяване на адвокатската дейност, включваща упражняването на специалните права, регламентирани в процесуални закони (напр. представянето на доказателства). Органът въобще не е съобразил, че служебно известните документи са използвани отново в рамките на адвокатска дейност и по никакъв друг начин. Органът твърде стеснително е определил целите за обработване на документите, приемайки, че това следва да се осъществява само в рамките на процесуалното представителство на ВУМ - [населено място], но в случая целта е с по – широко понятие и се определя като упражняваната адвокатска дейност. Това означава, че при упражняване на адвокатска дейност (в случая процесуално представителство) е възможно използването на служебно известни документи, тъй като е рамките на тази дейност, съставляваща целта по обработване на лични данни. Процесните документи са използвани в рамките на упражняване на адвокатска дейност и е по повод специфичните задължения на адвоката, свързани със защита на своя клиент и възможността за представяне на доказателства пред съда, т. е. документите не са използвани по повод друга дейност и не е налице несъвместимост с целта за обработване на лични данни. Няма логика да се прави искане по реда на чл. 190 и чл. 192 ГПК от съда, ако адвокат има възможност да представи документ като доказателство, с който се е снабдил по служебен път във връзка с упражняване на адвокатската професия. Горното означава, че намира приложение чл. 6, § 1, б. „в“ и б. „е“ и чл. 9, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, поради което не е налице нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Неправилни са и изводите на органа за нарушение на чл. 5, § 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, обосновани с единственото разбиране, че има друг ред на събиране на доказателства (чл. 190 и чл. 192 ГПК) и жалбоподателката не би могла да формира очакване за използване на болничните листове по процесния начин, за да има възможност да организира защитата си и да очаква използването на болничните листове. Всеки процесуален представител сам решава как да докаже своите твърдения или да обори насрещните твърдения. Това е така, тъй като съответната страна носи риска от недоказването на фактите, за които носи тежест да ги установи, т. е. не може да се отрече възможността за представяне на писмени доказателства и да се предпочете възможността по реда на чл. 190 и чл. 192 ГПК. Абсурдни са изводите на органа, свързани с възможността на жалбоподателката да организира защитата си. Първо – приемането на тази теза би означавало да се стигне до недопустимата ситуация, при която да се задължи дадена страна по делото предварително да съгласува линията си на защита с другата страна, за да може последната да очаква какви доказателствени искания ще се направят. Процесуалният закон не поставя изискване за дадена страна да съгласува предварително доказателствените си искания. Второ – съдът осигурява възможност на страните да организират защитата си, за което другата страна няма никакви задължения в тази насока.

За жалбоподателите е налице легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Законен е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена човешка потребност, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са предвидени същите са допустими с оглед на общите принципи на правото. Легитимният интерес трябва да е конкретен, като в обосновката му трябва ясно да е посочено какво конкретно налага точно този вид обработване на лични данни. Администраторът на лични данни има право да обработва личните данни в защита на свой законен интерес, но само, когато интересите на лицето, за което се отнасят данните не се ползват с преимущество – арг. т. 47 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679. В случая представянето на болничните листове е дейност в гражданския съдебен спор по доказване на свои твърдения и оборване на насрещните твърдения. Представянето на такива доказателства, като вид обработка на лични данни, е следствие от доказателствената тежест за установяване на определени факти и е дейност на адвоката, насочена в защита интересите на своя клиент. Именно и в това се изразява и легитимният интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Горното налага извод за основателност на жалбите, при което следва да се отмени решението на КЗЛД в оспорената част.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва на жалбоподателите да се заплатят направените от тях разноски, които са в размер на 5,11 евро за държавна такса, внесена от всеки един от двамата.

По изложените съображения, съдът

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-1181/2024г. от 25.02.2026 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която е приета за основателна жалбата на М. Д., действаща в лично качество и като законен представител на малолетния Д. Д., по отношение на М. Н. Т. и А. Н. Т., както и в частта за отправеното на основание чл. 58, пар. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 официално предупреждение.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на М. Н. Т. сумата в размер на 5,11 евро, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на А. Н. Т. сумата в размер на 5,11 евро, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: